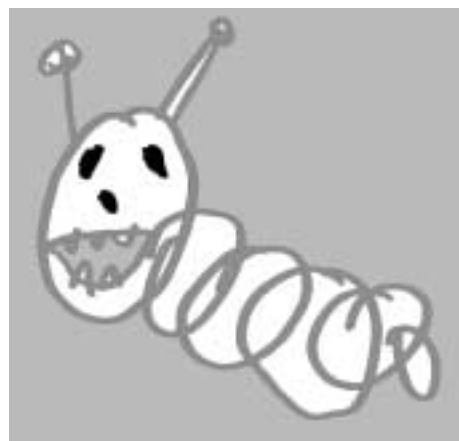

ZAVRTEJTE SE DO NĚJ, ZAVRTÁ SE DO VÁS

1 / 2001

TÉMA ČÍSLA:

RODINA

ČLENOVÉ RODINY

Vážený čtenáři, držíš v rukou 1. číslo nového časopisu. Autory textů, kreseb i ptákovin jsou děti z prvního stupně Sedmikrásky. Všechny příspěvky tohoto vydání se snaží alespoň velmi volně ilustrovat společné téma: RODINA a život jejich příslušníků (včetně těch zvířecích).

Grétka Dobešová

Grétka Dobešová

Katka Janíčková

Věrka Kaňáková

Pája Procházková

Vojta Polášek

Katka Janíčková

Martina Bortlová

KOČKA

Pořád se honí,
bláznivá, lenivá,
škrábe a žere.

MAMINKA

Pěkná, černovlasá,
velká, malá, okatá,
brejlatá, dobrá,
hodná, rozumná,
pracovitá, zručná,
dobře vaří, peče,
šije a žehlí.

OTEC

Velký, vysoký,
brýlatec, ušatý,
hodný, dobrý,
pracovitý a je pryč.

BRATR

Malý, velký, mrně,
blbý, otravný,
uřvaný, nenasytný,
hrozný, spavý
a raubíř.

PES

Velký, malý, černý,
tříbarevný, rozumný,
pěkný, milý,
roztomilý, mlsný,
štěkavý, slintá, málo
žere, strašně rád
se mazlí se všema,
ale nejvíc s taťkou.

SESTRA

Malá, uřvaná,
zlobivá, zlá, blbá,
lhavá, někdy dobrá
a někdy špatná
a když není nikdo
doma, tak chodí
do ledničky.

PTÁK

Otravný, křiklavý,
rámusí, klove, kadí
a opičí se po telefonu.

BABIČKA

Pracovitá, brýlatá,
pořád uklízí,
nemocná, zlá.

HOVORY O DĚTSTVÍ

ROZHOVOR S MAMINKOU

Mami, jaké jste hráli hry?

Hráli jsme kuličky, na "krvavého dědka", na "schovku", honěnou, školku s míčem a se švihadly.

S jakýma hračkama jsi si hrála?

Nejraději jsem měla stavebnice, mozaiku a panenky. Sbírala jsem známky a obaly od sýrů, hrála jsem karty, kulečnick, "člověče, nezlob se", skládala Rubickovu kostku, učila se vyšívat, šít a plést.

A co škola?

Škola byla zajímavá tak do páté třídy, potom už ne. Ve třídě nás bylo asi pětatřicet. Ráda jsem chodila do knihovny.

Jaká byla móda?

Nosily se hlavně šité věci vlastní výroby. Móda se ale měnila. Když jsem byla malá, tak se nosily široké nohavice a když jsem byla větší, v módě byly úzké nohavice, kterým se říkalo trubky.

Míša Hrstková

DRUHÝ ROZHOVOR S MAMINKOU

Jaká byla tvoje oblíbená zábava?

Mojí největší zálibou bylo, že jsem nikdy nechtěla hrát na housle.

A jak ti šlo učení ve škole?

Učení mě bavilo daleko míň než tebe. Spíš mě to nebavilo vůbec.

Ale jak ti šlo učení?

Šlo mi docela dobře.

Měli jste ve škole hodné učitele?

My jsme měli hodné paní učitelky. Pana učitele, toho jsme měli až v osmé, v deváté třídě.

Jaký předmět jsi neměla ráda?

Nejhorší předmět – asi fyzika.

A nejoblíbenější?

Nejoblíbenější předmět byl tělocvik. Tělocvik... a v deváté třídě jsme měli péči o dítě. To byla dobrá zašívárna.

Jaké se ti stalo nejhorší neštěstí?

O prázdninách u babičky jsem spadla na čerstvě vysekaný živý plot, vyrazila jsem si dech a ke všemu si zlomila ruku. No a potom se mi ještě podařilo v Rožnově spadnout z klepáče na koberce po zádech na zem a zlomila jsem si druhou ruku.

A co bylo tvoje největší štěstí?

Jako malé děcka jsme byli nejšťastnější, když jsme se strýcem Radkem byli o prázdninách u babičky. Mohli jsme celý den "lítat" po venku, po lese, po dědině a prolézat různá zákoutí, kam jsme nesměli (jako na půdu a do JZD). To bylo nejlepší.

Co jsi dělala ve volném čase, když jste zrovna nelítali? Co jsi dělala třeba doma nebo o přestávkách?

O přestávkách jsme po sobě házeli pytlíkama s mlékem. Rohlík a pytlík mléka, to byly povinné svačinky. Taky jsme se honili po chodbách – na "Podskalce" jsou veliké dlouhé chodby.

Vařili tam dobře?

Asi vařili dobře, ale to už jsem zapomněla. To pro nás nebylo důležité, nějaké jídlo.

Vojta Polášek

Míša Hrstková

ROZHOVOR O MINULOSTI

O ŽIVOTĚ NAŠICH PŘEDKŮ S NAĎOU ŠEBESTYENOVOU

Jak žila rodina kdysi?

V dřívějších dobách se na Valašsku žilo ve velice chudých chalupách. Ty byly postaveny ze dřeva, kterého bylo v lesích hodně. V chalupách byla jedna velká světnice, kde se žilo, pracovalo a vařilo. V zimě, když byly velké mrazy, brali hospodáři dovnitř i hospodářská zvířata. Ve velké jizbě stávala velká pec. V ní se pekl chléb, na ní spaly děti. V rohu jizby stál stůl a kolem něho dřevěné lavice. Svítilo se dřevěnými loučemi, které si sám hospodář štípal. Později se svítilo petrolejkami a svíčkami. Na obleky se používaly dřevěné truhly.

Co si lidi oblíkali na sebe?

I oblečení starých Valachů bylo prosté. Hospodář nosíval ve všední den lněnou košili a gatě. V zimě si oblíkal ještě baraní kožich, na hlavu si nasadil baranici nebo čepici z tlučného choroše. Na nohou nosíval kožené krpce nebo súkené papuče. Ve sváteční dny si oblíkal súkené gatě, vestu, súkený kabát (lajbl), obul si kožené holínky. V ruce nosil pracovní sekyrku, o kterou se opíral, té se říká valaška. Hospodyně chodila ve všední den v jednoduché barchetové sukni, v létě k ní oblíkala plátěné oblěčko. V chladných dnech si oblíkala halenu (jupku) a teplý kabát, přes to nosila v zimě vlnák. Na hlavě nosily ženy šátky, vdané pod nimi vždy nosily čepec. Děvčata se česala na putec a vlasy splétala do lelíků. Malí ogaři nosili plátěné gatě a košili, cérky plátěnou halenečku, jupečku a barchetové nebo modrotiskové sukénky. Děti i dospělí chodili, pokud to počasí dovolilo, bosky. Boty se šetřily, byly drahé.

Co Valaši jedli?

Také jídlo bylo na Valašsku chudičké. Skládalo se převážně z brambor, zelí a pohanky. V létě děcka chodila do lesa na houby a na lesní plody. Pokud se chovaly slepice, hospodyně vajíčka schovávala jako velkou vzácnost. Vajíčka, lesní plody (a pokud měli kravičku, tak i utlučené máslo) odnesla do dědiny nebo do města na prodej. Za utržené peníze nakoupila cukr, mouku, sůl, petrolej a jiné potřeby pro domácnost. Snídal se chléb s trochou mléka nebo vodové polévky. Potom se jedlo až večer, když se vrátili všichni domů. Z jedné mísy pak jedli polévku, pohankovou kaši, brambory na loupáčku. Maso bylo velmi vzácné a jedlo se jen o velikých svátcích, a ani to ne vždy. Např. na Štědrý den se připravovala polévka z toho, co se našlo v domácnosti (hrách, čočka, sušené houby, kroupy, pohanka). Pak se pekl "černý Kuba", to byly kroupy se sušenými houbami.

Jak se dělila práce v rodině?

Všichni museli doma pracovat. Děti chodily pást husy, kozy, pomáhaly při polních pracích, při sušení sena, nosily vodu a klestí z lesa. Také se staraly o mladší sourozence. Hospodyně se starala o domácnost, pracovala na poli; po večerech a v zimě předla a drala peří. Někdy chodila do služby k bohatým sedlákům, někdy si vzájemně pomáhaly se sousedkami. Hospodář pracoval celý den venku, ať už na poli nebo v lese, někdy chodil za službou daleko do světa. V zimě se zaměstnával např. výrobou šindelů, provázků, pletením košíků a metel.

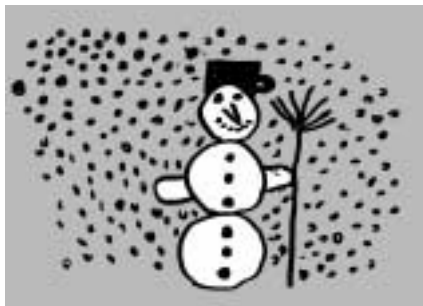
Jak si děti hrály, jaké měly hračky?

Na zábavu nebylo moc času. Děti si hrály většinou na pastvě (např. na babu, na kokša). Doma si hrály s fazolemi, polínky, s vyřezávanými figurkami, hadříky, ураženými oušky. Nejraději poslouchaly pohádky, pověsti a strašidelné příběhy, které se vyprávěly při draní peří a při jiných domácích pracích.

SILVESTR 2000

Na Silvestra jsem vstal o půl dvanácté. Jak mě budili, tak jsem byl protivný, ale pak jsem vstal. Šli jsme všichni střílet. Brácha střílel raketu z ruky a málem mu ruka shořela. Ale to je vedlejší. Po dvanácté jsme šli domů, bouchli šampus a šli jsme spát.

Marek Procházka

SNÍH

Ach jo, to už je zase sobota. Zase se budu nudit. Vtom se podívám z okna a... Jé, sněží. Rychle se musím oblíkat. "Mami, kde mám boby?" "Marku, to není na boby. Je tam bláto." Ach jo, další nudná sobota.

Marek Procházka

MIKULÁŠU NÁS DOMA

Včera bylo pátého prosince – už jistě víte, co tím myslím. Máte pravdu, přišel k nám večer Mikuláš. Začalo to tak, že k nám přišel děda. Pil s mámou a tátou něco málo alkoholu. Vtom někdo zaklepal na okno. Ano, byly to ony. Dvě čertice, jedna Mikuláška a jedna andělka. Jak zaklepaly, děda řekl: "Á, došel humor," a sestra se rozeřvala. Potom vběhly do dveří. Dostali jsme plno dárků. Já jsem řekl básničku a Štěpánka v breku zazpívala písničku. Radovali jsme se z dárků a čert si nikoho neodnesl a tak to dobře dopadlo.

Vojta Polášek

NÁŠ DŮM

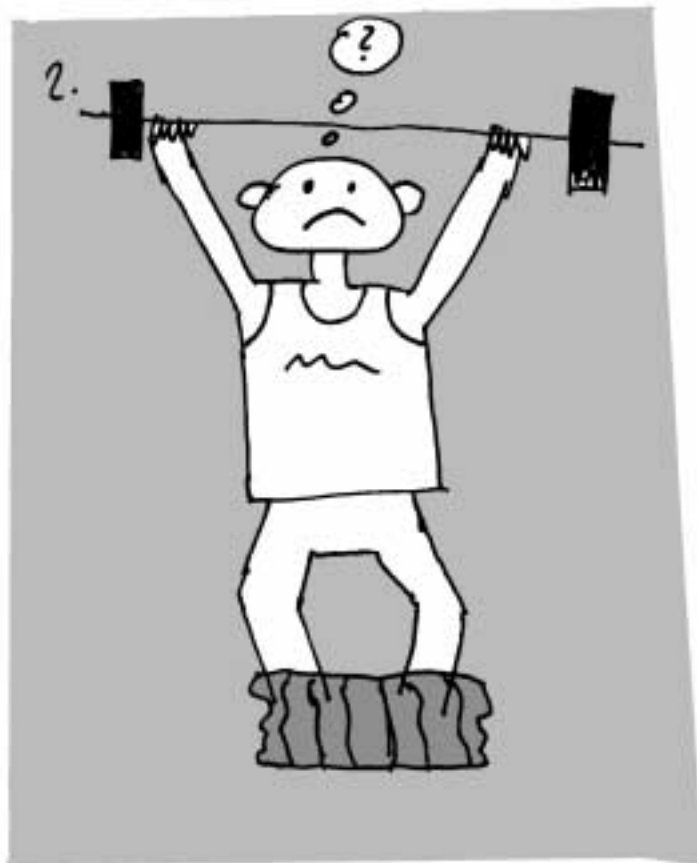
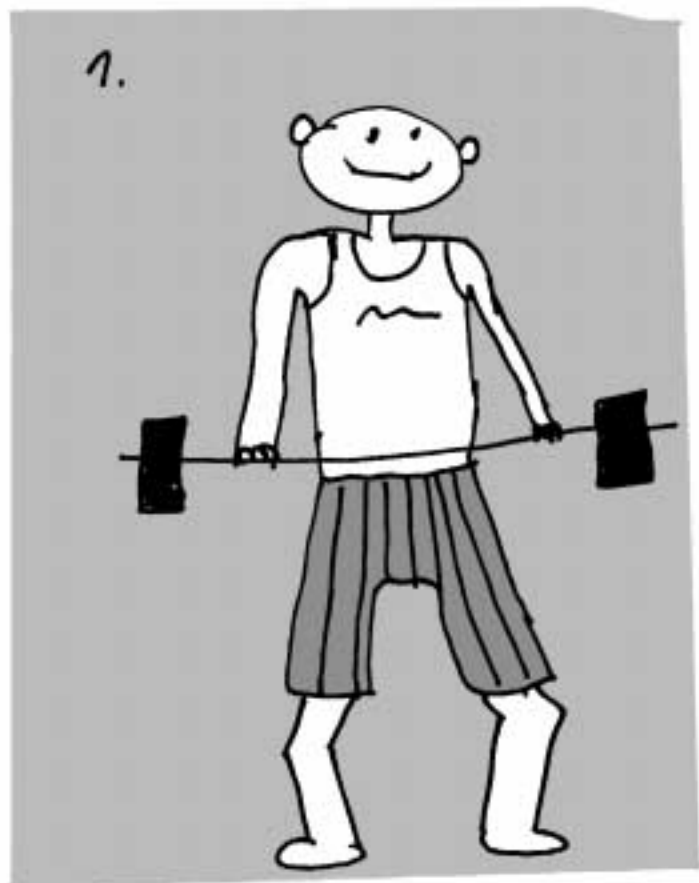
Doma je nejlépe. A komu není doma dobře, tak je to nespokojený člověk! Doma je tam, kde jsou tví rodiče a hračky, oblečení, zvířata, tvůj pokoj a hlavně, kde jsou kamarádi! Kamarádi jsou důležití a když je nemáš, jsi smutný. A když nemáš hračky, nemáš si s čím hrát. A když nemáš ani rodiče, jsi úplně sám. Chci, aby měli všichni rodiče, hračky a kamarády!

Nikola Vašutová

V roce 1997, když byla povodeň, šla mamka spát. Spala asi 2 hodiny. Arnold ležel na křesle. Šla jsem ve dvě vzbudit mamku a pak jsme slyšely kňukot psa. Pak přiběhne pes a sedne si u postele a vidíme, že mu teče krev z ucha. Tekla na koberec a když se otřepal, tak byla i na válendě. Pak jsem šla do lékárny pro pudr na zastavení krve. Přijdu a zasypeme to, ale krev se nechce zastavit. Pan doktor měl dovolenou, aby mu to zašil. Obvaz nepomáhá, nevíme si s tím rady. Pak přišel táta a vymyslel to, že vzal gázu a gumu z dospělé ponožky a zastavil krev. Vina byla Pepova.

Katka Janíčková

Věrka Kaňáková

NEJLEPŠÍ RÁNO

Nejlepší ráno je, když já první vstanu. Mám čas a můžu si dělat, co chci. Nachystám si svačinu a kakao a rohlík a pak si jdu lehnout. A až zase všichni usnou, tak jdu vyjít ledničku a pak si jdu zase lehnout a tak končí moje ráno.

Verča Maléřová

MOJE PROBUZENÍ

Moje ráno vypadá: první se vzbudí mamka a jde do práce. Mamka praskne dveřmi a taťka se vzbudí a jde nás budit. Ode dneška budíme taťku my. Už mi totiž začal fungovat mluvící budík. Když jsou všichni probuzení, jdeme na snídani. Potom nastanou rychlé hygienické akce, při čemž se hodně řve. Potom se jde do školy a do školky. O víkendech je to jinak: první vstanu já, čímž vzbudím svoji sestru. Potom si hrajeme, čímž vzbudíme rodiče. Je to něco podobného jako rozjíždění reaktoru v elektrárně. Když se oblečeme, tak se snídá. Potom už je to různé.

Vojta Polášek

PŘEKVAPENÍ

V sobotu ráno jsem se probudila a šla jsem do obýváku. Chtěla jsem se dívat na televizi, ale v pokoji byla tma. Oddělala jsem závěsy a...

...a venku byl sníh!!! Bylo to pro mě překvapení. Rychle jsem se oblékla a běžela jsem ven, podívat se, jestli to je pravda. Byla to pravda! Sníh byl opravdový!

Míša Hrstková

RÁNO

Každé ráno přijde prase a chrochtá a mlaská. Potom je na řadě méďa a to jsem já. Přijdu, sním med a jdu spát. Brum brum. Zajíček nám ustele postel. Gorila začne tančit huga huga čaga.

Pája Procházková

DŘEVĚNÉ DOBRO DRUŽSTVÍ

SCÉNÁŘ LOUTKOVÉHO DIVADLA
KOLEKTIVNÍ DÍLO 5. TŘÍDY
PREMIÉRA NA VÁNOČNÍ SLAVNOSTI

V domku rodičů.

HONZA: Naši odešli do města. Co budeme dělat?

TEREZKA: Budeme si hrát s panenkama.

HONZA: To je blbost, zase panenky. Budeme si hrát s autíčkama.

TEREZKA: Vždyť už jsi všechny rozbil. Pojď, půjdeme si hrát k potoku.

HONZA: Nemám plavky!

TEREZKA: Vem si taťkovy.

HONZA: Tak jdeme!

Hudba

TEREZKA: Musím na záchod. Ááááá, kopřivy!

HONZA: Jdi se zchladit do potoka.

TEREZKA: Ááááá, ta voda je studená!

HONZA: Bacha, skáču!

TEREZKA: Neskákej, je tu málo vody!

HONZA: Au! Řeklas to pozdě.

TEREZKA: Pojď ke splavu, tam bude větší hloubka.

HONZA: Netahej mě za nohu!

TEREZKA: Já tě netahám, ty taháš mě! Nech toho!

OBA: Pomóóó! Topím sééé!

VODNÍK: Brekeke, jsem vodník Čvachta. S dovolením, rád bych vás trošku utopil.

TEREZKA: Ááááá, vodník! Co budeme dělat?

HONZA: Nadechni se! Uteč! Prašti ho!

VODNÍK: Brekeke, neřvěte, prďolové! Plašíte ryby. Jestli nepřestanete, pustím na vás sumce.

KRÁL: Co to slyším? Dětský řev. Snad to nejsou moje děcka? Sákryš, vždyť já žádné nemám!

To je ale řvaní, musím zasáhnout.

Michal Zich

Hudba

KRÁL: Á, to je Čvachta, známá firma!

VODNÍK: Brekeke, kdo to sem leze? To je sám král, radši zmizím.

KRÁL (k dětem): Podejte mi ruku, vytáhnu vás!

HONZA: Brrr, je mi zizizima. Děděděkujeme. Vyvy jste král? Nemáte ručník?

KRÁL: Není zač. Jsem král. Nemám ručník. Půjčím vám svůj plášť. Kde bydlíte?

TEREZKA: Když my nevíme, my jsme se asi ztratili. Ááááá, mamííí, tatííí!

KRÁL: Tak já vás zvu na svůj hrad. Je to hned za rohem.

Hudba

TEREZKA: Kdy už tam budem?

HONZA: Mě bolí nohy!

TEREZKA: Mně se chce na záchod. Ááááá, žábááá!

Hudba

Na královském hradě.

KRÁL: Konečně už spí, to je klídek.

TEREZKA: Mamííí!

KRÁL: Ježíšmarjá, ona ječí i ze spaní. No, já si dám taky dvacet.

DUCH: Hůůů!

KRÁL: Tady se ale fakt nedá spát. Když neječí ta holka, tak skučí duch Buch. Dám si špunty do uší a ráno se zajdu poradit za čarodějnici.

V brlohu čarodějnice.

ČERT: Bertóóó! Mám hlad!

BÁBA: Vydrž, čerte stará! Sakra, žížaly došly.

ČERT: Není tam aspoň slimák?

BÁBA: Je tady jenom poslední mravenec.

ČERT: Tak mi ho naservíruj. Fuj, červené já nejím! Budu držet dietu.

KRÁL: Haló, je někdo doma?

ČERT: Neseš něco k jídlu?

KRÁL: Né.

ČERT: V tom případě nejsme doma.

KRÁL: Potřebuju pomoc!

BÁBA: Tak pojď dál. Co se tak strašného stalo?

KRÁL: Na hradě se usídlil duch Buch. Týden jsem se pořádně nevyspal. *(Zívne)* Můžu si u vás zdřímnout?

BÁBA: Tak se natáhni, hochu, a my to zatím vyřídíme.

KRÁL: Ááááá, červený mravenec!

Hudba

ČERT: Tak a jsme tady.

BÁBA: To je ono? To je teda zřícenina. A ten smrad! Asi člověčina.

ČERT: Pojďme do sklepa, tam bude určitě něco k jídlu.

BÁBA: Já si tam aspoň trochu odpočinu, jsem už přece jen starší paní. Já si tam sednu a ani se nehnu.

ČERT: A já se podívám, jestli za těmi dveřmi nebude něco dobrého k snědku.

Otevírání dveří.

DUCH: Hůůůůů! Hůůůůů!

ČERT: To je duch!

BÁBA: To je Buch!

ČERT: To je duch!

BÁBA: To je Buch!

ČERT: Ten ale vypadá, úplné strašidlo.

V ložnici.

TEREZKA: Co to je ve sklepe za kravál?

HONZA: Jdeme se tam podívat.

TEREZKA: Jsme tady. Zapal sirku! Ááááá, mně hoří vlasýýý!

HONZA: Ale nehoří.

ČERT: Co se to tam děje?

TEREZKA: Ááááá, čééééé!

HONZA: Utíkej!

ČERT: Konečně je klid. Tak, co s tebou duchu?

DUCH: Hůůů!

BÁBA: Buchu, my bysme pro tebe měli nevěstu. Krasavici, no tu bys musel vidět!

DUCH: Hůůůůůůůů!

BÁBA: Je to krásná dušice. Jmenuje se Bušice.

DUCH: Hůůůůůůůůůůůůůůůůůů!

ČERT: Jestli chceš, my tě za ní dovedeme. Skoč do flašky, ať se tě nikdo nepoleká.

DUCH: Hů.

ČERT: A je tam!

BÁBA: A je tam!

OBA: Hurá!

KRÁL: To jsem se dobře vyspal. Jak se vám daří?

ČERT (*podává králi láhev*): Na.

KRÁL: Díky, mám strašnou žízeň.

BÁBA: To není na pití, tady máš svého ducha. Dělej si s ním, co chceš.

ČERT: My jdeme na žízaly.

KRÁL: Co s tebou, Buchu? Už vím, věnuju tě Čvachtovi do sbírky. Děckááá, oblíkat, jde se domů!

TEREZKA: Kde je ten čert?

KRÁL: Na žížalách. Tady máte psa, ten vás dovede až k baráku.

HONZA: Na shledanou a děkujeme. Pojd', Haryku!

Odcházejí se psem.

TEREZKA (*z dálky*): Ááááá, on má blechýýý!

Konec.

Vojta Polášek

STROJ NA ČIŠTĚNÍ UŠÍ

Jmenuje se Ušní stroj. Nemusíte se namáhat hodně, jen ho přiložíte k uchu. Zmáčknete levé tlačítko a už vám to čistí ucho, zmáčknete pravé tlačítko a vypne se. Odloží se lehce do kabelky.

Kristián Kitzberger

AUTOSTROJ

Je to hodný stroj, protože když jedu na kole, tak mi pomáhá jezdit rychle a když jdu, dám si ho do bot.

Ondra Menšík

FLÁBR

Můj stroj se jmenuje Flábr a umí všechno možné, třeba jako donést mi pití. Nemusím se obtěžovat, udělá mi jídlo a plno věcí za mě. Aspoň mám čas si vyrábět další takové přístroje, je to takový malý slizký panáček. Umí skákat ze strany na stranu, jsem s ním spokojená. A ještě se umí množit. Dělá samé blbosti, vynalezla jsem ho v roce 1999. Je prostě dobrý.

Vanda Barošová

JÍDLOSTROJ

Je to stroj, který umožňuje, abych rychleji jedla. Je velký skoro jako pískoviště. Dáte ho do uší a když budete jíst, tak vám to půjde rychleji. Vynalezla jsem ho v roce 1961.

Martina Bortlová

ŠOLKINGROXVFO

Šolkingroxvfo je stroj, do kterého si vlezu a v tu ránu jsem hodný.

Honza Zeman

MIGOTANK M 245

Slouží hlavně k válečným akcím. Z normálního robota, vysokého 150 m se přestaví v Mig M 34 nebo v nejnovější model tanku Kingkong. Posádku tvoří 2 lidé: jeden řidič létá nebo jezdí, druhý střílí z 500 děl, které mají sílu, že by mohly při jediném výstřelu zničit celou půlku planety. Robot je velmi dobrý – může se přizpůsobit velkým horkům, deštům a jakýmkoliv přírodním živlům i jakýmkoliv válečným silám.

Petr Klimek

DEN, KDY ZMIZELI LIDÉ

Ráno jsem se probudila a šla jsem do obývacího pokoje. Nikdo nikde! Myslela jsem si, že mamka s tatínkem a s Matějem jeli pryč. Pustila jsem si televizi, ale televize nevysílala, tak jsem si pustila rádio, ale to taky nevysílalo. Chvilku jsem si proto kreslila a přemýšlela jsem, proč nevysílají. Pak mě kreslení přestalo bavit a tak jsem šla za babičkou, ale dole nikdo nebyl. Zatelefonovala jsem druhé babičce, protože mi bylo divné, proč mě tu mamka nechala samotnou. Nikdo to tam nezvedal. Podívala jsem se z okna a nikdo nikde nebyl. Oblíkla jsem se a běžela jsem ven. Obešla jsem všechny domy, ale nikdo nikde. Že by byl konec světa?

Míša Hrstková

DUŠÍČKY

Jednou jsem šla večer o půlnoci na hřbitov. Byla hrozná tma. Vešla jsem branou dovnitř, byla hrozná zima. Celá jsem se třepala zimou, ale i strachem. Celý hřbitov svítil, bylo to nádherné. Šla jsem k velkému kříži a tam jsem položila svíčku. Chtěla jsem ji zapálit, ale foukal silný vítr. Zdálo se mi, že tam lítají duchové, ale asi se mi to zdálo. Najednou se strhl veliký déšť, utíkala jsem domů. Na druhý den jsem se šla podívat na hřbitov. Bylo to divné, všechny svíčky svítily, asi hrobař. Ale pořád se mi to nezdálo, vždyť hrobař už dávno zemřel a hledá se za něj náhrada.

Věrka Kaňáková

HOROR

Jednoho dne šla malá holčička sama do lesa. Jak šla, tak najednou spadla do díry. Nic neviděla, najednou něco nahmatala. Byla to nějaká chodba. Měla kulatý otvor. Najednou se tam něco pohnulo a holčička se lekla. Nevěděla, co to je. Hrozně se bála. Rozsvítilo se, nic tam nebylo. Bylo jí to divné. Vždyť tam něco před chvílí ještě bylo.
(Pokračování příště.)

Věrka Kaňáková

CESTA DOMŮ

BĚŽÍCÍ: Tý brd'o, skoro jsem to nestihl. Ještě, že jsem se chytil. Sakra, klouže mi ruka, ááááá...

PRŮVODČÍ: Pane, vy blázne, neběžte! Spadnete pod koleje a budu mít malér...

SVĚDEK: To jsem věděl, že spadne. Mám zavolat sanitku nebo ne? Tak ne, už je mrtvý...

Vanda Mischingerová

PES

PŘÍBĚHY,
PŘI NICHŽ
STYDNE KREV
V ŽILÁCH

Každé ráno se vzbudí, je to prostě divoký pes. Vždycky ráno řve. Pouští si taky kazeťák na plné pecky, ale v noci rožne všude světla. A vždycky po mně řve.

Autor neznámý

JEŽEK

Namočte si triko do lepidla, jděte do lesa a vyvážejte se v jehličí. Vyhrává ten, který si to nechá dva dny a nebude říkat "au".

Vanda Mischingerová

TOPIČ

Nástroje k potřebě: voda ve vaně, potápěčské brýle, ručník a záchranka.

Napustíte si vodu do vany (asi do půlky). Navlečete si potápěčské brýle. Strčíte hlavu do vody a začnete se topit. Po půl hodině vám váš kamarád pomůže vyndat hlavu, utře vás a zavolá záchranku. Pak je na řadě on. Vyhraje ten, kdo se neutopí.

Věra Kaňáková

HAM

Budete potřebovat: 1 kg tvarůžků, 1 kg třešní a 1 litr mléka. Každému hráči naservírujte asi 5 tvarůžků, třešně a džbán mléka. Kdo zkonsumuje za 3 minuty nejvíce jídla a pití, vyhrává.

Míša Hrstková

Míša Hrstková

POTMĚDUCH

Nástroje k potřebě: rychlá chůze, lyže, lyžáky. Nesmíte si s sebou vzít zápalky, baterku a další svítící věci.

Večer vyjdete na Radhošť. Až bude tma jako v pytli, obujete si lyžáky a lyže. Pak jedete libovolnou cestou dolů. Když nabouráte do stromu nebo do něčeho jiného, jste vyrazen. Vyhrává ten, kdo do ničeho nenarazí a dojede bez zranění do cíle.

Věra Kaňáková

KRÁL PÍSKOVIŠTĚ

Hra spočívá v tom, že se několik členů hry v pátek zahrabe do písku a v sobotu a v neděli se nemyjou. Vítězem je ten, kdo přijde v pondělí do školy celý od toho písku.

Pája Procházková

ČAROVÁNÍ

Když jsem byla malá (asi šest roků), tak jsem měla skoro pořád na něco chuť. Babička mi vždycky něco dala. Jednou jsem přišla za babičkou do pokoje a řekla jsem jí, ať mi něco vyčaruje. Babička mi řekla, že mi vyčaruje oplatek. Otevřela skříň, kde má oplatky a nenápadně si ho schovala za záda a dělala, že čaruje. Už vím, že mi vždycky něco dá.

Věrka Kaňáková

VÝPADEK PROUDU

Jednou v noci jsme byli sami doma – já, mamka a Míša. Mamka šla přiložit do kotle a vypli elektriku. Sestra se bojí tmy. Začala brečet a mamka z toho měla málem smrt. Potom elektřinu zapli.

Dominik Holub

VÁNOCE 1996

Když jsem byla ještě malá (asi šest roků), tak jsem se těšila na Vánoce. Vánoce už byly za dveřmi. Ještě, než jsme začali rozbalovat dárky, tak jsme si pustili lodičky do lavoru s vodou. Lodičky byly plovoucí svíčky, které jsme položili do lavoru a zapálili od jedné velké svíčky. Každý měl nějakou jinou. Když jsme je zapálili, měla jsem rukáv od šatů nad velkou svíčkou. Za chvíli jsem zjistila, že hořím. Zděšeně jsem běhala do koupelny, do kuchyně, pořád dokola, než mě mamka zavolala do kuchyně, kde mi zhasla rukáv.

Věrka Kaňáková

ZTRACENÝ PES

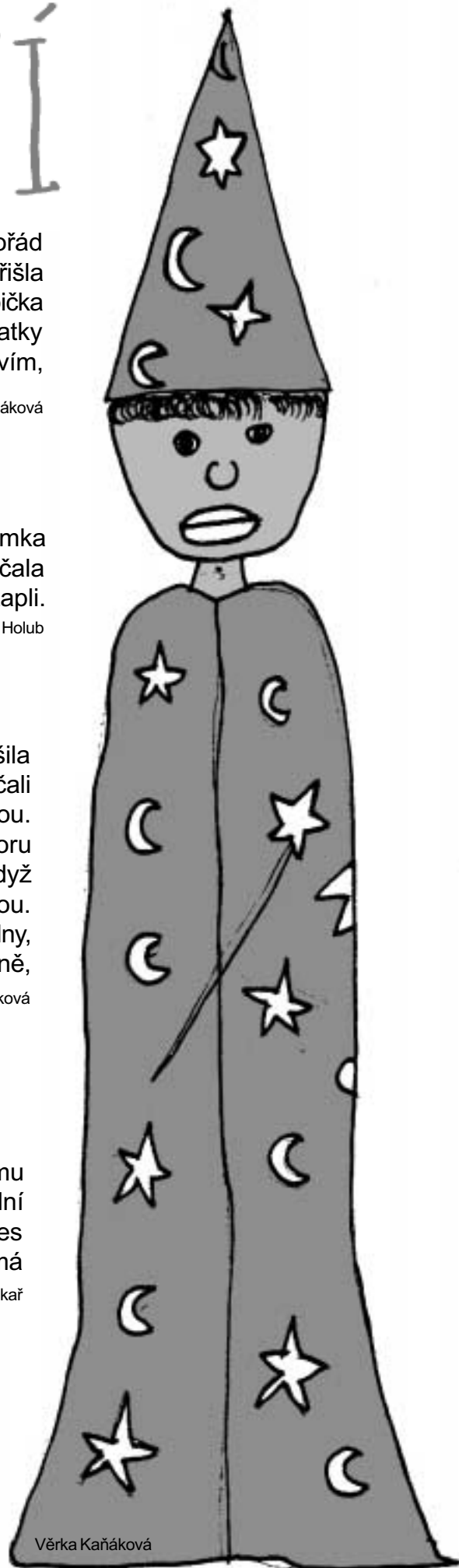
Náš soused má psa, který se jmenuje Rady. Jednou se mu tento pes zaběhl. Marně ho hledal několik dní. Jeho poslední nadějí byl psí útulek. Zavolał tam, popsal ho a zjistil, že pes je tam. Dovedli ho tam lidé, kteří ho našli. Psa si vyzvedl a má ho dodnes.

Ondra Pekař

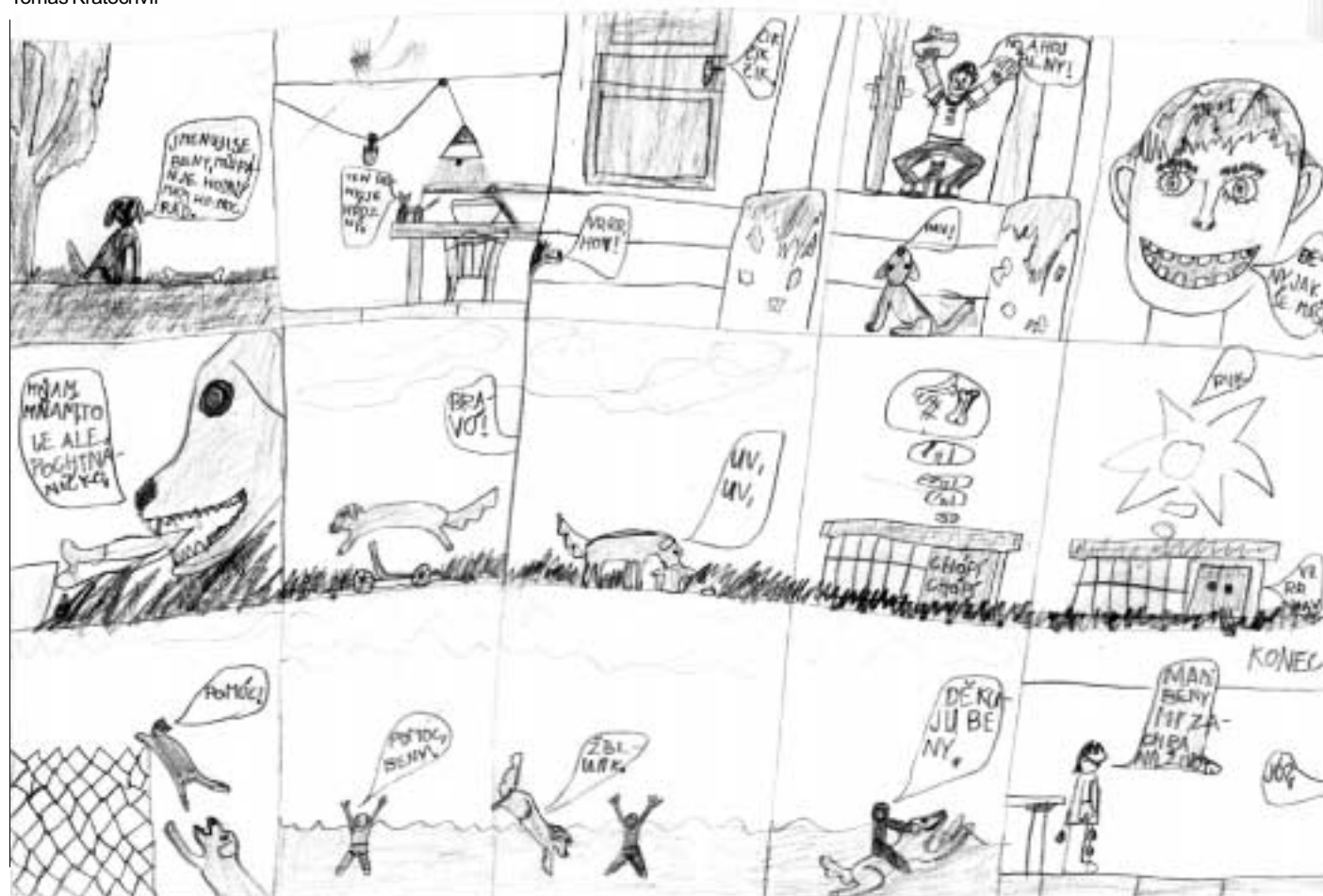
OHNIVÁ PŘÍHODA

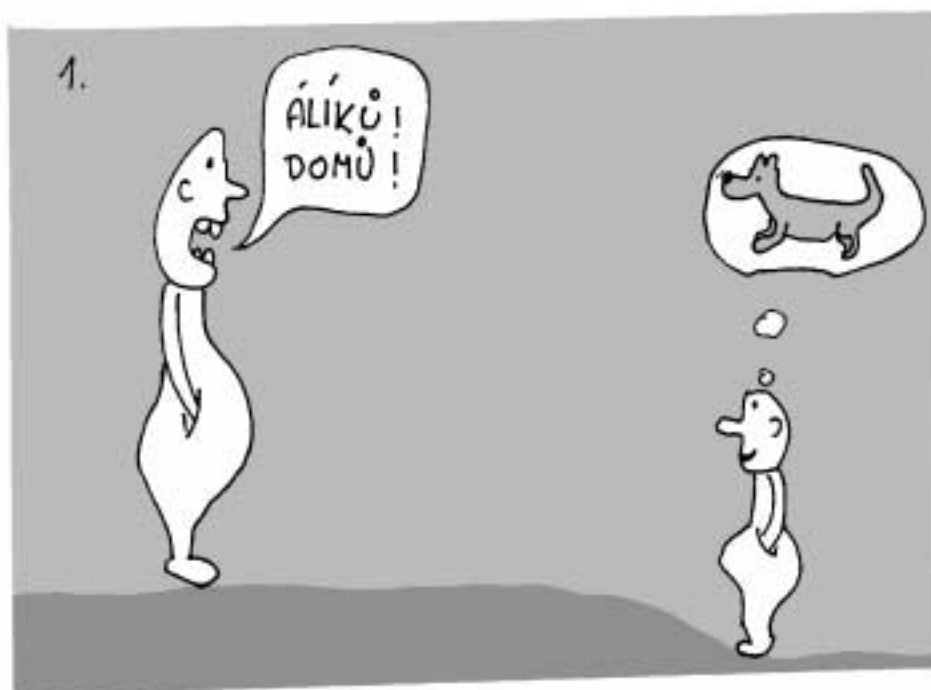
Jednou jsme jeli s tatou autem a viděli jsme hořící auto. Byla to hořící závodnička. Kolem ní bylo dvacet závodníků. Zbýl z ní jen trup, ostatní uhořelo. Přijel rychlý hasičský zásahový vůz a potom přijelo velké hasičské auto. Potom začalo hašení a my jsme jeli domů.

Vojta Polášek

Věrka Kaňáková

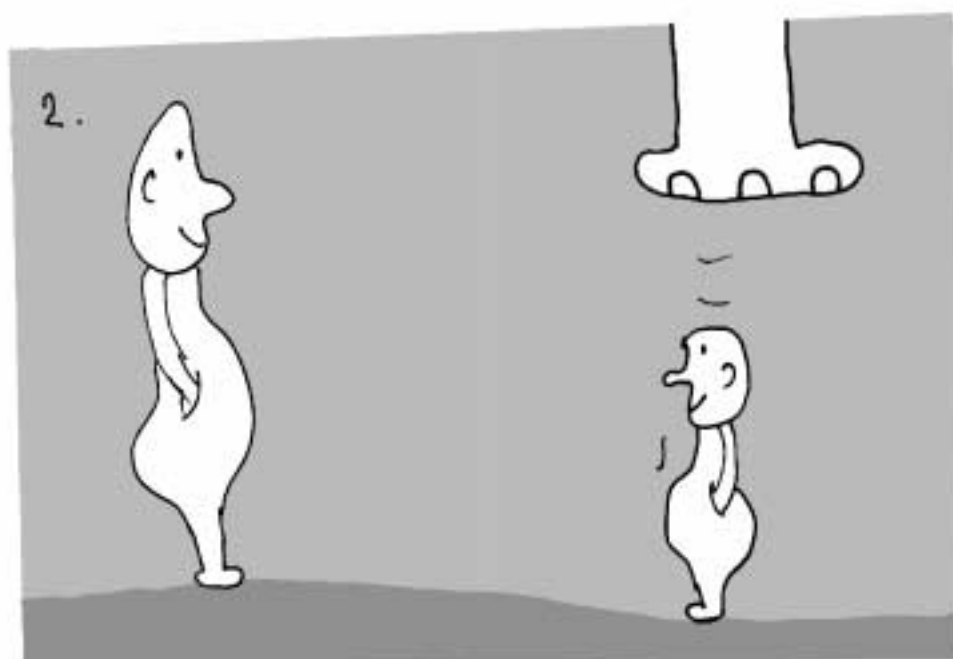

BYLI JSME V ZOO

V Zoo je moc zvířat. Jsou tam lvi, sloni i žraloci. Žraloci jsou lido žraví. Sežrali by toho tuny! A lvi, to samé. Jen slon toho nesní moc. Je celkem klidný. Až na to, že je moc hlučný. Proto to není domácí mazlíček, třeba jako kotě. Kotě je savec. Savci se vyskytují nejvíce. A podle mě mají lidi savce nejradši. Možná, že někdo má nejradši ptáky! Ale já mezi ty nepatřím. Víte proč? Ano! Máte pravdu! Pták by mi ulítl. Ale savec jenom lozí. A plazi se plazí.

Nikola Vašutová

OLDA A JÁ

Jsem štěně čivavy. Jmenuje se Perynka. Koupila si mě jedna moc hodná rodina. Můj páníček se jmenuje Oldřich, ale říkají mu Olda, ale o to se moc nezajímám. Olda sice chodí do třetí třídy, ale je s ním velká legrace. Mám teprve dva měsíce a jsem rychlejší, než Olda. Jednou jsme s Oldou šli na závody a běželi sto metrů. Běželo asi dvacet psů. A z nich všech jsem byla první. Jak jsme přišli domů, tak jsem Oldovi snědla papuče. Ale on měl ze mě takovou radost, že si toho ani nevšiml. A Oldova mamka se divila: takový malý psík a už vyhrává závody a ani si ty zlaté chloupky neuvažuje. A Olda říkal, že je to normální, ale já si myslím, že je to jedinečné.

Anička Pavelková

Věrka Kaňáková

DĚŠŤ

Šli jsme s bráchou ven. Hráli jsme si v listí a začlo pršet. Tak jsme šli do vchodu. Než jsme zašli, viděli jsme duhu. Já jsem měla hodinky a stopovala jsem, jak dlouho prší a jak je dlouho duha. Byla deset minut. Pak zmizela duha a přestalo pršet.

Katka Janíčková

MŮJ POKOJ

Mám ho se sestrou Kateřinou. Koberec máme jako moře bez vln. Stěny máme žluté – YELOOW. Nábytek máme obvykle bílý. U dveří nalevo máme skříň s oblečením, dál nalevo je moje postel, za postelí je můj stůl. Napravo od dveří máme knihovnu, dál napravo je Katčina skříň. Vedle je TV, rádio a kazety a CD. Dál napravo je moje polička a v ní mám hračky a různé papíry, dál je trucovací kout, pak je skříň, dál je Katčina postel, vedle je její stůl. Je to moc pěkný pokojíček, ale stejně chodím ven.

Honza Zeman

VÝLET SLONÍ RODINY

Jedeme na výlet na kole přes les. Mám, teda měla jsem maxi horské a vyztužené kolo. Jela jsem jako první a přepadla jsem přes řídítka do vody. To byla rána! A protože jsem slon, tak jsem klesala ke dnu a mamka taky, taťka i Martin a málem jsme se utopili všichni.

Věrka Kaňáková

STAVĚNÍ CHÝŠÍ

Jednou o prázdninách jsme se nudili a bratránek Ondra řekl, že si postavíme chýši. Nejdříve jsme si nakreslili k chýším plány. První jsme postavili z klacků a jehličí. Byla škaredá. Pak babička zavolala: "Oběd!" Po obědě jsme dělali druhou chýš. Dali jsme dva kůly a dělali jsme podlahu. Šli jsme k chatě a měřili jsme a řezali. A já jsem seděla na laťkách. Pak jdeme zpátky do lesa a pak byla noc. Večer jsme střídali hlídku u chýše. První byl děda, protože nám pomáhal. Poslední jsem byla já a v devět hodin jsme šli spát. Po snídani jsme přidělali stěny, pak střechu a na střechu igelit, aby nepršelo. Dali jsme nerozbitné okna a dveře, dali jsme tam panty, petlici a zámek. Nakonec žebřík.

Katka Janíčková

HOSPODA MAŘKA

Novák, ahoj! Po šesti minutách má Novák v sobě už desáté pivo a je nalitej jako žok. A máme tu i Jirku, ten pije s odstupem, má manželku a tři děti, a nakonec je tu Pepa. Pepa hraje na harmoniku a občas mu někdo hodí do klobouku na to jedno pivo. A jsem tu i já. Já piju s odstupem jako Jirka a to je o nás všechno.

Marek Procházka

ZLODĚJI

Jednou, jak jsme spali, tak se šla sestra napít do kuchyně. Podívala se z okna a vidí, jak se někdo vloupá sousedům do auta. Tak vzbudila taťku a taťka rozsvítí v bytě, vzbudí maminku. My se taky vzbudíme a zeptáme se, co se děje a maminka řekla, že se sousedům vloupá někdo do auta. Oblečou se a jdou jim to říct. Zatím, co se oblékali, tak se zloději vylekali toho světla a utíkali pryč. Pan souseď se šel podívat a auto bylo otevřené a poděkoval jim, že mu to řekli a pak šli domů.

Martina Bortlová

ČÍM BUDU ?

ANKETA REDAKTORŮ ČERVOTOČE

Až budu velká (až budu mít 15 – 17), tak chci být prodavačkou a prodávat oblečení. A chtěla bych bydlet v rodinném domě. Ještě bych chtěla mít koně, hříbátko, slepice, králíčky.

Chtěl bych být programátorem. Počítač je můj koníček. Chtěl bych být bezdomovcem – chci užít klidu.

Čím bych chtěla být? Já bych chtěla být – teda, není to jisté – třeba holičkou nebo pracovat v reklamní agentuře.

Chtěl bych být hokejista. A budu jezdit na hokeje do zahraničí. Třeba na Olympiádu. Budu hrát v NHL za tým Buffalo Sabres.

Až budu dospělý, tak se chci stát podnikatelem nebo kuchařem na hotelové škole, ale spíš podnikatelem. Chtěl bych pracovat v Rožnově nebo bych se chtěl podívat do ciziny. A jednou bych chtěl mít svoji vlastní firmu.

Chtěla bych být květinářkou a prodávala bych květiny. A chtěla bych mít zase dva psy, jako teď.

Čím bych chtěla být? Malířkou, která maluje na textil. Batikovat trika, malovat trika, zdobit trika a různé další oblečení.

KUCHTĚNÍ, BAŠTĚNÍ

VAŘÍME PRO KAMENOŽROUTY

BŘIDLICOVÉ PLACKY

Seberte 8 velkých břidlicových placek, posypte je rozdrceným pazourkem a ještě pískem. Přidejte mramor a vápenec a přikryjte to další plackou. Nahoru přidejte drahokam a rubín a ještě na závěr oblohu ze zlata a stříbra. Je to na 4 porce.

Marek Procházka

POHOŠTĚNÍ PRO HMYZOŽRAVCE

DUŠENÉ MRAVENČÍ

Potřebujeme: 10 housenek, 5 much CC, miskou čmeláčích křídel, 2 dlouhé žížaly, 3 páry nohou od pavouka, bobkový list, sůl, pepř, 10 škvařených červů, 10 mravenců.

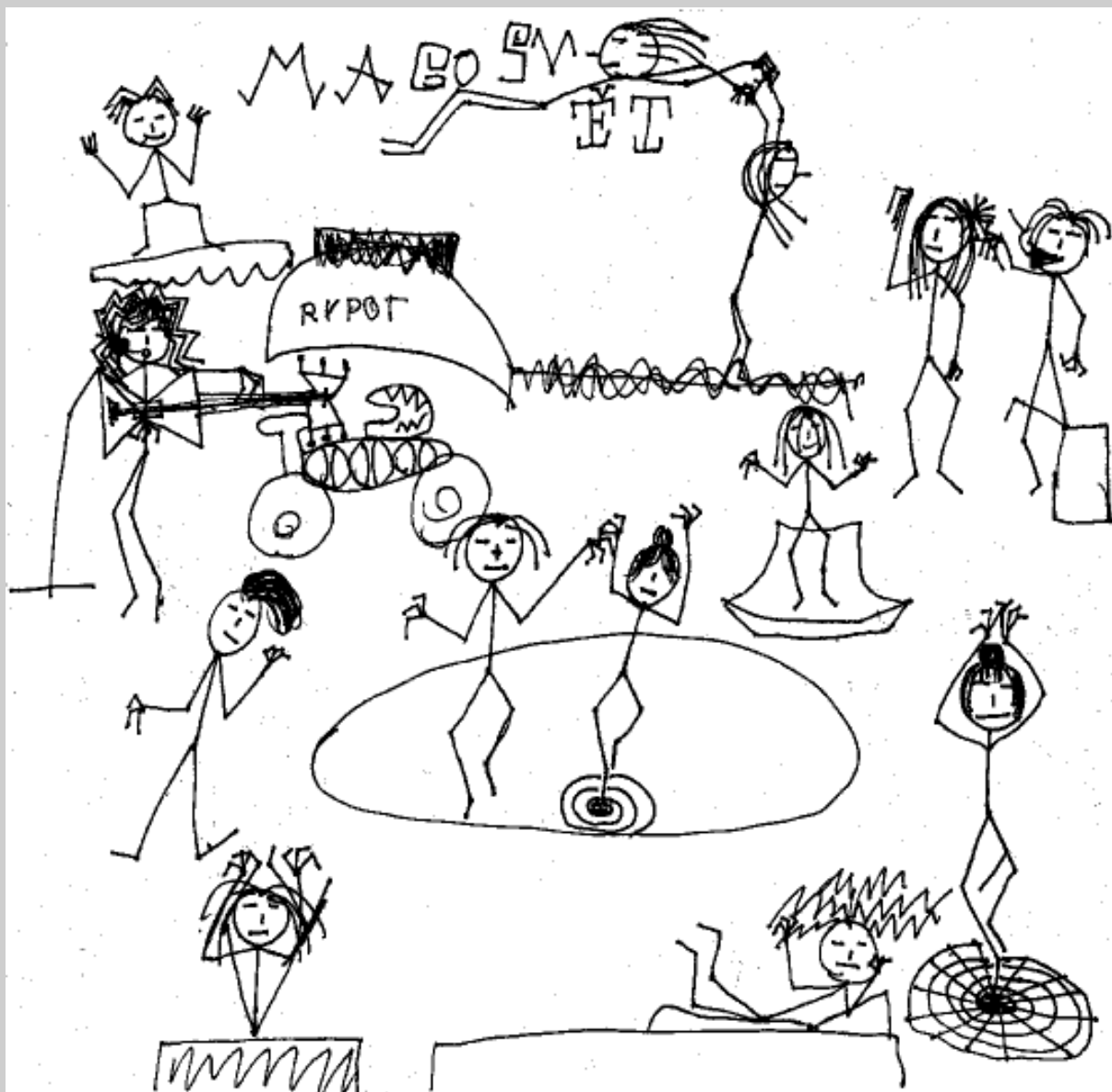
Postup: Nachystáte si hrnec s vodou a dáte do něj 10 mravenců, miskou čmeláčích křídel, sůl a bobkový list. Potom dáte hrnec na sporák, přiklopíte pokličkou a necháte to asi na půl hodiny dusit. Zatím, co se jídlo bude dusit, nakrájíme si žížaly, 3 páry nohou pavouka, 10 housenek a 5 much CC. Tuto směs přidáme do hrnce a necháme ještě hodinu dusit.

Míša Hrstková

VOSÍ PLACKY

Rozklepete 25 vos a slepíte je. Vznikne vám řízek. Obalte to v komářích slinách a v mravencích. Dejte to smažit na 10 minut. Podává se s švábama a termitama. Nepodávejte na dřevěném talíři!

Marek Procházka

Bára Petříčková

ČERVOTOČ – časopis žáků Soukromé základní školy Sedmikráska o.p.s. Redakční rada: Martina Bortlová, Pája Procházková (v současnosti dopisovatelka ze Singapuru), Vanda Mischingerová, Míša Hrstková, Věrka Kaňáková, Katka Janíčková, Vojta Polášek, Michal Zich, Marek Procházka, Ladislav Krajča. Červíci na titulní straně: Marek Procházka. Logo Červotoče: Martina Bortlová. Titulky: Vanda Mischingerová. Zvláštní poděkování: agentuře Miger za technickou a materiální pomoc. Díky!

Časopis vznikl za podpory:

